

sv. Marka, kakor so mi rekli, je vredna gotova kakih 120 milijonov goldinarjev, in dragega kamna kakor jaspisov, porfirov itd. ima skorej preveč. Benečani so prijazni in pri-
ljudni; al kdor hoče kaj kupiti ali v kakem čolnicu se
peljati, mora za plačilo hudo se poganjati z njimi. Iz Be-
netk smo se peljali v Padovo, kjer smo molili na grobu
sv. Antona in sv. Justine, potem v Bolonjo, kjer smo
počastili grob sv. Dominika in sv. Katarine iz Bolonje, in
zdaj smo v Firenci, kjer smo sv. mašo brali na grobu
sv. Andreja Korsinskega, sv. Antonina škofa in sv. Juliane
Falkonove. Trupla sv. device Magdalene de Pazzis pa nam
ne morejo pokazati, ker imajo ravno devetdnevno pobožbo
v nje čast, in je ljudstva od jutra do večera vse polno v
cerkvi. Kako lepa je Firenca, nam ni časa popisavati;
nje prijetna lega je tako obče znana. — Vendar tudi sitnosti
se ne manjka. Kamor pridemo, je treba potni list pod-
pisati dajati, je treba tudi plačati za vsaki podpis, in če bo
tako naprej šlo, menim, da moj potni list mi bo naredil
gotovo kakih osem goldinarjev stroškov. Danes zjutraj ob
šestih smo hotli v Sieno se odpeljati, popoldne pa nazaj
priti v Firenco. Že smo vožnino plačali, kar nam reče
nek vraden služabnik, da smemo sicer iti, al berž ko ne
nas bodo s hudo zavernili, ker potnih listov nismo pri sebi
imeli; torej smo raji dnar nazaj vzeli in smo tukaj ostali.
Radi bi bili že šli od tod, al zavoljo potnih listov, ktere
moramo pri raznih gospodih podpisati dati, bomo menda še
le jutri popoldne skozi Pistojo, Luko in Pizo v Li-
vorno se podali. V torek popoldne ob štirih bomo jadrali
na ladii naprej, in z Božjo pomočjo mislimo v sredo popoldne
priti v Rim, kjer bi že vsi iz serca radi bili. Z Bogom.

Jož. Rozman.

Iz Tersta. Za Resel-ov spominek je dosedaj na-
branih 4832 fl. 40 kr. — Ko nam je že toliko let tertna
bolezen vžitek in dobiček kratila, je nastopila po nji
smert tersja. Skorej polovica tert je vgonobljenih.

V Žiréh 17. maja. Prečastiti predstojnik idrijske
kmet. podružnice in iskreni podpornik vsega, kar je do-
movini naši v slavo in prid, gosp. fajm. Janez Majnik
so nam lepo popisali, kar se je godilo domačemu roko-
delstvu na čast, 17. dan t. m. v Žiréh, takole: „Sošlo
se je danes pri meni, čeravno je vreme dosti slabo bilo,
vendar toliko bližnjih prijatlov, da nas je bilo lepo omizje.
Pokažem jim čez nekaj časa veliko bronasto svetinjo,
s katero je bil naš umni in pridni kovač Lorenc Peter nel
v lanski dunajski razstavi zavoljo mnogotere dobro in lepo
izdelane železnine poslavljen*), in jim še tudi povém, da
mu bo ravno danes vpričo njih slovesno podeljena, kar
je vse zlo razveselilo. Ko lepo medaljo dobro ogledajo,
grem sam po imenovanega kovaškega mojstra, ki je že
spodaj v hiši pričakoval, in ga peljem v veliko zgornjo
sobo pred zbrane gospóde. Pospremili so ga: domači župan,
več soseskinih mož in njegov sin, ki mu je poslav-
ljeno železnino delati pomagal, — vsi praznično oblečeni.
Mojstru Peter nelu rečem nekoliko naprej stopiti; dobro-
voljni mož je korenjak, da malo taci; vsem je dopadel.
Zdaj berem na glas vpričo vseh častno pismo, ktero mu je
bila slavna kmetijska družba iz Ljubljane s svetinjo vred
poslala. Visoko častiti gospod tehant Janez Reš ga pa
tudi še sami lepo in prijazno nagovoré in mu častno me-
daljo pred lepo cesarjevo podobo na persi pripnó; — mož-
narji pa v tem pokajo, da se razlega od hriba do hriba!
Potem se obernejo gospod tehant tudi k sinu poslavlje-

*) Nobeden med dunajskimi gospodi, ki so sodili Peter nelovo
železnino, ga ni poznal in ni slišal nikoli nič od njega; no-
beden ga jim ni priporočal in z besedo hvalil; nobeden jim ni
lepih besed dajal in prigovarjal, naj mu dajo svetinjo, — le
delo samo, ki so ga vidili od njega, je mojstra
hvalilo in mu naklonilo svetinjo. To je zaslužena čast!
Železnina Peter nelova mora tedaj res izverstna biti! Vred.

nega očeta in mu tako lepo prigovarjajo, kako naj svojega
očeta posnema in v rokodelstvu svojem napredva, da je
bilo več pričujočih ginjenih do solz. Na zadnje mu še sve-
tovajo v ljubljansko šolo podkovstva in živinozdrav-
ništva iti. — Oče in sin se spodobno zahvalita za lepe
nauke in dobre svete, in obljubita, si vse prizadjeti, da
se te tolike časti vredna storita. Na to nasledva še nekoliko
zdravic in nenavadna slovesnost je bila pri kraji. Govor-
jenja od te dunajske svetinje pa med našimi ljudmi še ni
in ne bo kmalo konca!“

Iz Ljubljane. Pretekli teden sta bila iz Dunaja
gospoda dohtarja in profesorja: vitez Konstantin Ettings-
hausen in Alojzi Pokorni — oba uda komisije za
preiskavo avstrijskih mahov ali močirij — tukaj
v Ljubljani in sta se skozi tri dni: 22., 23 in 24. maja
mudila na našem mahu. Gosp. Podkrajšek ju je spremljal
na ti poti in nam zapisal, kar sta imenovana naravoslovca od
maha rekla. Povedali bomo to z veseljem drugo pot. —
Pretekli četrtek so v Slapah v fari pri Marii Devici v
Polji ujeli iz Ljubljane že zlo gnjilo truplo Andreja
Koprivc-a, premožnega kupčevavca z lesom iz Polho-
vega Gradca, kateri je blizo 14 dni v vodi ležal. Ali se
je po kaki nesreči v Ljubljani v Ljubljano prekučil ali
so se mu možgani zmešali in je sam šel v vodo, se ne vé;
verjetno pa ni, da bi ga bil kdo v roparskem namenu v
vodo vergel, ker razun nekoliko srebrnih dvojč so našli
pri njem 24 bankovcev po 10 fl., ki so bili sicer zmočeni,
pa vendar še celi. Koprivec je bil imeniten barantač z
lesom; pravijo, da ga ni lepega hrasta na Krajskem
in Štajarskem, za katerega bi on ne bil vedel; vso lesnino
je zvozil na Reko, kjer je imel nek celó svojo ladijo.

Novičar iz raznih krajev.

Iz Dunaja. C. kr. kupčijsko ministerstvo je zavoljo
ložje izvožnje žita iz Ogerskega in Banata dovolilo,
da se na južni državni železnici od 25. maja do 25. julija
od žita, ki se pelje več kot 10 milj dalje, ne bo plačevalo
več kakor pol krajcarja od centa in milje.

— C. kr. pravosodno ministerstvo je izreklo, da sod-
nije ne morejo obsoditi koga, da bi ga iztirali iz kraja,
h kateremu po postavi pristaja.

— XXII. del državnega zakonika razglša z razpisom
dnarstvenega ministerstva tabele o razmeri novega av-
strijskega dnarja do dosedanega.

— Slišati je, da se osnovavna komisija državnega
svetovavstva močno peča z deželnimi namestnijami in
s srenjsko postavo.

— Na Dunaji so pretečeno leto čez 2000 zdravih
kónj v mesnicah prodali.

Iz Českega. V Avseku je storila krava nekemu
ólarju tele 27. decembra 1857, ktero je tehtalo prvi dan
75 funtov, čez 17 dni pa 114 funtov; zrastle je toraj vsaki
dan za $2\frac{5}{17}$ funta. Čez družih 7 dni je tehtalo 129 funt.,
toraj je bilo vsaki dan za $2\frac{1}{4}$ funta težje. 16. maja t. l.
so tele zopet tehtali in teža njegova je bila $353\frac{1}{2}$ funtov.
To tele je bilo tedaj v 139 dnéh za 278 funtov težje,
torej za 2 funta vsaki dan.

— Na Českem je dala divjačina v času za lov 1857
do 1858 vsega skupaj 32 tavžent 122 in 71 funtov mesa
za živež, in sicer: zajci 25 tavžent 820 centov, jere-
bice 1788 centov, fazani 1027 centov, in serne
1094 centov. Ako se rajta k vrednosti vsega tega mesa
še vrednost rogov in neizdelanih kož, je dala vsa divjačina
skup 663 tavžent 718 fl. 44 kr., zajci sami 145 tavžent
735 fl.

Iz Moravskega. V Ravsnicu je bila 26. t. m.
strašna povodenj. Oblak se je vtergal in skorej popol-
noma usahnjen potok je hipoma tako narastel, da je čez

prod stopivši se po ulicah izlil in v silno kratkem času so stale hiše do prvega nadstropja v vodi. Več hiš se je porušilo in pet ljudi je utonilo.

— V Cihalih je nek ondašnji prebivavec z zvo-
njenjem ljudi vkup poklical. Ko jih prav veliko pride, očitno
pové, da je 1856 svojega sina ubil, ker mu prihranjenih
dnarjev ni hotel izročiti. Vest mu ni dala miru in sodni
so ga izročili.

Iz Ogerskega. Na Ogerskem imajo 29 hranilnic,
v katerih je vsega skup 50 milijonov dnarja shranje-
nega, samo v Peštu 13, v Budi pa več kot 11 milijonov.

Iz Srbije. Zastran govorice, da se bo knez Alek-
sander serbski vladi odpovedal, pišejo časniki razne reči.
Tako piše „Kölner Ztg.“ za gotovo, da ima knez terden
namen, to storiti in se potem na Avstrijansko preseliti; po
drugem časniku je knez od neke vdove Helene Zimničeve
kupil grajšino v Valahii za 250 tavžent cekinov in na Ja-
lomnici zidajo nek kaj jaderno krasno poslopje za-nj, in
misliti je, da se bo posihmal tje preselil; še v tretjem pa
je brati, da je knez svoja sinova, ktera je pred kratkem
z zakladom na Dunaj poslal, zopet nazaj poklical, in iz
tega sklepajo, da je knez od svojega namena, vladi se od-
povedati, zopet odstopil.

Iz Černe gore. Vse kaže, da so francozke barke
bolj zavoljo lepšega kakor iz resnega namena prijadrale v
jadransko morje in že je diplomatska pot nadelana, po
kteri se bodo razpertije med Turčijo in Černo goro porav-
nale. Vlade so se namreč porazumile in komisija za te
zadeve ne bo ne v Parizu ne na Dunaju, temuč v Cari-
gradu to reč pretresovala — Bog daj z dobrim vspehom!
Poslanci velicih vlad bodo na podlagi stanja od leta 1856
potok, ki je iz svojega proda stopil, zopet nazaj napeljali,
govorili pa ne bodo o tem, ali ima Turčija višjo oblast
čez Černogorce ali ne. Nadjati se je tedaj, da bo tudi ta
turško-černogorski vihar se kmali izbučal.

Iz Italije. Pisma iz Napola naznanjajo, da je vlada
obmorje terdno utaborila in se sploh zlo za vojsko pripravlja.
Razun tega, da je vse regimente spopolnila, je še dva
nova regimenta konjikov napravila in slišati je, da je 16
novih večjih bark, fregát, stesati dala ali pa kupila. Kralj
Ferdinand se nek zlo ogiba napolitanskega mesta in
živí večidel v Gaeti, terdnjavi, v kateri je sv. Oče papež
leta 1848 in 1849 dalj časa živel, in silno težko je, zlasti
ptujcom, do kralja priti.

Iz Nemškega. Virtemberški šolski učitelji dolgo
niso vedili, zakaj jim je letna plača tako pičlo primer-
jena. Zdaj so zvedili, ker nek prenapetnež, Hengsten-
berg, piše, da je treba, da tako majhno plačo dobivajo,
da gospodje učitelji po posvetnem veselju ne splavajo in se
bolj sami sebe zatajevati učijo. — Se vé da! z 250 fl. v
letu se dá že po veselju plavati!

Iz Francozkega. Napovedano je, da pride Mirko,
brat černogorskega kneza v Pariz.

— Dasiravno kaže francozka vlada Italijanom na
eni strani prijazen obraz, jih vendar na drugi strani ni-
kakor ne pusti iz oči, ker vsem, kateri se ne morejo do-
stojno skazati, da se morejo preživiti, ukazuje, v 48 urah
Francozko zapustiti in dobivajo potne liste samo za Algerijo,
naj prosijo kakor hočejo.

— Francozka vlada je vendar le res več bark v
jadransko morje poslala, ker je razun dveh, ktere ste 20.
maja v Gravozo poleg Dobrovnika prišle, jih še več tje
namenjenih. Pa tudi Angleži nečejo zadej ostati in po-
šiljajo več bark v ono morje, da bodo na Francoze pazili.

— V prvi seji pariške konferencije so pooblastenci
sklenili, najpervo se zastran osnove Moldove in Valahije
posvetovati in to reč rešiti. Ali bo to lahko ali ne, ne more
nihče reči, in nekteri mislijo, da bo to obravnavanje dalj

časa terpelo, ker se bodo vlade Rumunom priveržene na
vso moč potegovala, da bodo za te dežele ugodne pogoje
pridobile.

Iz Angležkega. Ministerstvo Derby se je zopet tako
uterdilo, da se smé upati, da bo čez zimo še previselo.

Iz Egipta. 15. maja je več vozov, ki so se hotli po
železnici čez reko Nil peljati, v vodo zderčalo, ker je bil
most preslabo narejen. Med mnogimi, ki so ob življenje
prišli, je tudi Ahmet paša, stareji sin egiptovskega kralja
namestnika. Bere se, da je pri tej nezgodi blizo 20 ljudi
poginilo. Ahmet paša bi bil naslednik svojega očeta.

Iz Indije. Bati se je bilo, da bo presilna vro-
čina Angleže v vojski nadlegovala in najnoveje pisma
pišejo res, da je Campbell primoran v strašni vročini se
vojskovati.

Iz Kine. Pisma iz Kine ne dajo upati, da bo raz-
pertij z Angleži in Francozi tako kmali konec.

Prošnja.

Ker se s preiskavo zemeljskih potresov na Krajskem pečam
in vse nabiram, kar se more od tacihi nenavadnih prikazin v naši
deželi zvediti, toraj prosim vse prijatle natoroznanskih vednost, po-
sebnost pa visokočastite gosp. duhovne, naj me v tem podpirajo in mi
prijazno na znanje dajo, karkoli se od tega ali unega potresa na
Krajskem še zdaj pripoveduje ali kar se v arkivih ali v farnih
bukvah v tej zadevi zapisanega znajde. Vsak prinesek bom hvaležem
sprejel. Posebno ljubo bi mi bilo kaj več zvediti od tacihi dogodb v
letih 1684 do 1800, in zlasti od potresov v krajaskih rudnikih.

V Ljubljani 26. maja 1858.

Dr. Mitteis, c. k. profesor fizike.

Darovi za Vodnikov spominek.

Od I.—XXV. naznanila . 1004 fl. 50 kr.

Gospod Henrik Kahl, fajmošter v Kropi	2 fl. — kr.
„ Jože Ješk, župan v Zaverhi	— „ 24 „
Reza Foltanova, posestnica v Šenčurji	— „ 24 „
Jera Foltanova, kuharica na Šmarni gori	— „ 24 „
Gospod dr. D. Demeter v Zagrebu	1 „ — „
„ Andrej Praprotnik, učenik v Ljubljani	1 „ — „
„ Anton Dolenc, c. k. poštar v Razdertem	2 „ — „
„ Janez Kafov, posestnik v Razdertem	2 „ — „
„ Franc Klemenc, kurat „	1 „ — „
„ Janez Kavčič, posestnik „	2 „ — „
„ Leopold Dolenc, „ „	1 „ — „
„ Anton Kavčič, „ „	1 „ — „
„ Janez Debevo, „ v Slavini	1 „ — „
„ Jakob Doles, „ v Dilcah	1 „ — „

Skupaj . 1021 fl. 2 kr.

Pogovori vredništva. Gosp. Fr. L. v V. L.: Vse pride; le
prosimo enmalo potepeti, ker drugač nam ostane preveč družih so-
stavkov.

Stan kursa na Dunaji 29. velikega travna 1858.

Obligacije	5 %	82 1/3 fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	81 fl.
državnega	4 1/2 %	72 „	Windisgrac. „	20 „ 25 „
dolga	4 %	64 1/2 „	Waldstein. „	20 „ 27 1/2 „
	3 %	49 1/4 „	Keglevičeve „	10 „ 14 3/4 „
	2 1/2 %	41 1/4 „	Cesarski cekini	4 fl. 49 1/2 „
Oblig. 5 % od leta 1851	B 95 1/2 %		Napoleonondor (20 frankov)	8 fl. 12 „
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %	84 „		Suverendor	14 fl. 12 „
Zajem od leta 1834	311 „		Ruski imperial	8 fl. 22 „
„ „ 1839	128 3/4 „		Pruski Fridrihsdor	8 fl. 42 „
„ z loterijo od leta 1854	109 1/4 „		Angležki suverendor	10 fl. 17 „
„ národní od leta 1854	83 3/8 „		Nadavk (agio) srebra:	
			na 100 fl. 5 1/2 fl.	

Loterijne srečke:

V Terstu 29. velikega travna 1858: 37. 22. 14. 38. 12.
Prihodnje srečkanje v Terstu bo 9. roznika 1858.